

CLXXVII.

Forflag til Lov

om

en Indkomstskat.

(Som vedtaget af Folkethinget ved eneste Behandling den 8de Juli 1867.)

§ 1.

For 2 Aar, fra 1ste April 1867 at regne og indtil 31te Marts 1869, udredes i Indkomstskat $2\frac{1}{2}$ pCt. af al skattepligtig Indtægt efter Reglerne i denne Lov.

Kongen fastsætter i Overeensstemmelse med Lovens Grundsætninger den Indkomstskat, som Kongehusets Medlemmer have at bøde.

§ 2.

Indkomstskatten svares af al Indtægt, bestaaende i Penge eller Gjenstande af Pengeværdi (herfra dog undtaget den Formuesforsørgelse, der hidrører fra Arv eller Forstueb paa Arv), som anvendes enten til egen eller Families Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvikelse af Næring eller Drift, eller til Formuesforsørgelse, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsesrente eller lignende Forsørgelse for Vedkommende selv eller Andre, saa og til Gaver, til Understøttelser og deslige.

Skattepligtig er saaledes navnlig Indtægten:

- a) af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring, saa og af Alt, hvad der er oppebaaret eller at ansee som Vederlag for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;
- b) af Vortforpagtning, Vortfæstning eller Udleie af værligt eller urværligt Gods; den Veilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som Indtægt for ham efter den Leie,

som han ved Udleie deraf maatte have kunnet faae;

- c) af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sportler, Naturalhjælper eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Bartpenge, Klosterhævning, Livrente, Af-tægt, Gaver, Understøttelser o. s. v.;
- d) af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- og udenlandske Pengeeffecter, saa og af Capitaler, der have været ublaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, med eller uden Forfrevning.

Ved al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger); hertil henregnes dog ikke, hvad der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening, med Undtagelse af, hvad der godtgjøres ved Familienmedlemmernes personlige Arbejde at være bespart i Driftsomkostninger. Fra den Indtægt, som høves ved Embedsgage, maae de Udgifter til Contoirhold m. v. fradrages, som Embedets Bestribelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Vyrder, der maatte paahvile Embedet, maae føres til Afgang. Ligeledes maa enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagældende Aar af ham er udredt i directe Skatter, i Afgifter til Commune eller Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningssafgifter, Aftægtspræstationer og lignende Vyrder, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld, eller til blot Vedligeholdelse af hans Eiendom.